

Yaza Veda

– Mehmet Fikret ÜNALAN (Kul Fikret) · 23 Eylül 2013

Mevsim yolunu alıp, dönerken sonbahara
Sevgi kokan çiçekler, açarken gecelerde
Bir veda kisvesiyle, yazlıkçı insanlara
Derin sükutlar sarar, şairi hecelerde
Yalnızlık kucaklayıp, şirin Güzelçamlı'yı
Gam üstüne gam koyar, vıran eder gamlıyı

Mehtaplı gecelerin, kalan bir kaç busesi
Hoş bir seda bırakıp, sevecen gönüllere
Sahilden uzaklaşıp, bağlamanın gür sesi
Bir başka diyarlarda, türkü olur dillere
Irmak olur gözyaşı, akar gelir selleri
Yağmurlu koku sarar, toprağımın elleri

Karanlıklar susarken, yalnız ısıklarım da
Bulutlarla sevişir, durgun güneş gölgesi
Uykusuz gecelerim, hüznün çalar kapımda
Yine hasret, hicranla, kapandı yaz perdesi
Maviden beyazadır, gökyüzünün vedası
Göçmen kuşlar kaybolur, çıkmaz olur sedası

Bir daha ki yazların, mavisini masmasisi
Yaşanır hayallerde TANPINAR usta gibi
Özlenirken yakamoz, rüyadır tedavisi
Görünmez olur artık, mavi denizin dibi
Ciğerimde oksijen, mis gibi çam kokusu
Doğaya uyum sağlar, başlayan kış uykusu

Ağlama demiş usta, "gözünü kızarmış çocuk"
Hangi çocuk söz dinler ki ben de dinleyeyim
Altımda bir bisiklet, sırtımda kalın gocuk
Çocuksu hallerimle, hiç büyümeyeceğim
Toprağın lezzetine, bağlarken umutları
Düşünmez oldu us'um, şehir-i sefahatları

Yazan ve Seslendiren Mehmet Fikret ÜNALAN